

som forekommer mig at være den største Brøst ved det, er den Fart, der kommer over den sidste Del af Arbejdet, idet anden og tredje Behandling af Sagerne skal foretages saa hurtigt, at i hvert Fald Medlemmer, der ikke har været med til Udvalgsarbejdet, maa have vanskeligt ved at overse, om Lovene virkelig er Udtryk for det rigtige. Jeg vil dog samtidig sige, at det er mig selvfølgelig ikke muligt at følge den socialdemokratiske Ordfører i de Tanker, som han udviklede, og navnlig i hans Antydninger af, hvad der vilde være vundet, naar vi gik over til et socialdemokratisk Regimente i Stedet for det nuværende; naar han antydede, at saa kunde man komme saa vidt, at det blev Rigsdagen, der skulde bestemme Sparekasserenten, saa maa jeg sige, at det vilde svimle for mig som Medlem af Rigsdagen at skulle overtage ogsaa den Virksomhed.

Den ærede Ordfører for det frisindede Landsparti (H. O. Hansen) kom med nogle Udtalelser i Tilslutning til Udtalelser af Ordføreren for det konservative Folkeparti. Jeg tror ikke, han egentlig gengav den Side af det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser paa rette Maade, idet han sagde, at han havde sagt om Erhvervspartiet, at det var gule Ærter, og hvad han sagde om det frisindede Landsparti, kom han ikke nærmere ind paa. Jeg har ikke opfattet det saaledes. Jeg opfattede det saaledes, at det, han kritiserede, var den Udvikling, hvorved det frisindede Landsparti var udgaaet af Erhvervspartiet, og at han troede at kunne karakterisere denne Udvikling paa den Maade, at naar man kom Vand paa Ærter, saa sprængtes de, og saaledes var Erhvervspartiet blevet sprængt og Resultatet var blevet det frisindede Landsparti. Ja, det maa naturligvis staa for det ærede Medlems egen Regning, hvor godt hans Billede har været, det skal jeg ikke blande mig i; men det forekom mig dog ikke at være træffende. Naar jeg skulde søge at give et Bidrag til en Skildring af, hvorledes Udviklingen er gaaet for sig, saa vil jeg sige, at det Skib, som Erhvervspartiet sejlede paa, var ikke løbet paa Grund — det var egentlig det, Ordføreren for det konservative Folkeparti begyndte med, at Skibet var løbet paa Grund og nogle af

Mandskabet havde reddet sig; men det tror jeg ikke; jeg tror, at det sejler meget godt, men det viste sig, at der var nogle, der ikke var fornøjede med den Maade, hvorpaa det blev styret, med de Mænd, som ledede det, og som var bange for, at paa den Maade vilde det ikke kunne føre de rette Passagerer eller de rette Ladninger, og der var andre, som mente, at det kunde godt blive ved med at gaa; men da de første saa tog deres Parti og indkaldte alle dem, som de ønskede at have med til at hjælpe dem med at styre, saa blev de andre, deriblandt ogsaa jeg, bange for at være om Børd paa dette andet Skib, og jeg blev derfor tilbage og fortsatte netop under samme Form, under samme Ledelse som hidtil.

Schmidt: Der er nu gaaet en Del Aar, siden Danmark flyttede sin Grænse mod Syd, og det lønner sig vel nok nu at spørge, hvorvidt dette har været til Lykke. Der foreligger nu en Del Aktstykker, som giver tydeligt til Kende, hvad der førte til denne Ordning, eller hvad man prøvede paa, da man vilde have Grænsen flyttet Syd paa. Det, man prøvede paa, gik jo videre end det, man har naaet. Det er disse Internationaliseringsbestræbelser, Bestræbelserne for at faa 2den Zone internationaliseret, hvorom ogsaa disse Aktstykker for en stor Del drejer sig. Disse Bestræbelser har mødt en stærk Kritik ogsaa indenfor det danske Folk. Vi har lige hørt, hvad det ærede Medlem Hr. Røde har sagt, og omtrent paa samme Maade har Socialdemokratiet kritiseret disse Bestræbelser, som begyndte med den nuværende Regerings Tiltræden, og vil man sammenfatte denne Kritik, gaar den ud paa, at Bestræbelserne stred mod Folkenes Villie, og de stred ogsaa mod Versailles-Traktatens klare Bestemmelser. Jeg har Grund til at minde om, at Versailles-Traktaten er et uhørt Forsøg paa at kvæle det tyske Folks Livskraft, i Modsætning til de Wilsonske Løfter, der var blevet givet i Forvejen, men selv denne Versailles-Traktat gav ikke Ret til disse Internationaliseringsbestræbelser. Der er fremkommet Kritik ogsaa i modsat Retning fra andre Dele af det danske Folk, især fra konservativ Side, men for en stor Del vel ogsaa fra Venstres Lejr. Man har sagt, at disse Bestræbelser